

Izhaja

vsak četrtek z datumom
prihodnjega dneva.

Dopisi naj se frankujejo in pošiljajo uredništvu lista „Mir“ v Celovec, Pavličeva ulica št. 7.

Osební pogovor od 11. do 12. ure
predpoldne in od 3. do 4. ure
popoldne.

Rokopisi naj se samo po eni
strani lista napišejo, druga
stran naj bo prazna.

Rokopisi se ne vračajo.

Dopisom je treba za odgovor
priložiti poštno znamko.

MIR

Glasiló koroških Slovencev.

Velja

za celo leto 4 krone.

Denar naj se pošilja točno
pod napisom:

Upravništvo lista „Mir“
v Celovecu,

Vetrinjsko obmestje št. 26.

Naročnina naj se plačuje
vnaprej.

Za inserate se plačuje po 20 h
od garmond-vrste vsakokrat.

Leto XXXV.

Celovec, 2. junija 1916.

Št. 22.

Bethmann-Hollweg in Grey o miru.

Nemški državni kancelar von Bethmann-Hollweg je v razgovoru z ameriškim časnikarjem von Wiegandom odgovarjal na znana izvajanja angleškega zunanega ministra Greya.

Državni kancelar je dejal:

Po 22 mesecih strašne vojske začenja Angleška spoznavati, da nemškega naroda ni mogoče uničiti. Da še vedno govori o uničenju „pruskega militarizma“, se čudim. Čudovita sloga nemškega naroda bi morala tudi Angleže in Francoze poučiti, da med Prusijo in Nemčijo ni nasprotstva. Ne Nemčija, ampak Angleška je dvajset let uganjala politiko z militarizmom v Egiptu, Fašodi in burski vojski ter v Algesirasu; po Greyevi izjavi je tedaj Angleška sporočila Francoski, da sme računati na angleško vojno pomoč. V bosanski krizi (1908) je Nemčija preprečila vojsko, Angleška pa je v Petrogradu vsled tega pokazala svojo nevoljo. Grey je izjavil, da bi menda angleška javnost odobraval vojsko na strani Rusije. Na Greyevo trditev, da je državni kancelar v. Bethmann-Hollweg vedel, da Angleška nikdar ni proti Nemčiji nameravala kaj hudega, je odgovoril državni kancelar z besedo: Obkoljevalna politika. Iz listin belgijskih arhivov ve ves svet, da so smatrali to za vojno nevarnost tudi nevtralni državni. Kar sem mogel proti temu storiti sem storil. Ponudil sem Angleški dogovor o nevtrali-teti, po katerem bi bil Evropi in celemu svetu zagotovljen mir. Angleška je to odklonila. Ni res, da sem zahteval absolutno nevtralnost Angleške, tudi v slučaju, če napademo z vojsko mi. Predlagal sem le: Angleška ostane dobrohotno nevtralna, ako bi bila Nemčiji vojska vsiljena. Ako pravi Grey: „Sedanja vojska bi se bila dala preprečiti, če bi bili sprejeti angleški konferenčni predlog“, odgovorjam, da je bilo to nemogoče, ker je medtem Rusija že mobilizirala. Če bi se bila konferenca razbila, ali bi nas bila Angleška varovala ruskega vpada? Grey je v juliju 1914 sam priznal, da je moj protipredlog, da naj se Dunaj in Petrograd direktno (naravnost) dogovorita,

boljši. Angleška bi bila tedaj lahko vojno preprečila, ako bi bila izpregovorila v Petrogradu resno besedo; storila je pa ravno nasprotno.

Asquith je v zadnjem govoru rekel, Angleška in Francija se morate udeležiti vojske, da Nemčija ne dobi nadvlade. Ali ni to vrhunec militarizma? Na Wiegandov odgovor: „Toda Belgija!“ je rekel kancelar: „Veste, kako je Angleška o belgijski nevtrali-teti prej mislila? Dne 4. svecana 1887 je pisalo oficijelno konservativno-vladno glasilo „Standard“, da pravica Nemčije, da v slučaju vojske maršira čez Belgijo, ne prekrši angleške časti, dokler ni celotnost in samostojnost Belgije ogrožena. Pred izbruhom vojske sem dal Angleški popolno jamstvo za celotnost in neodvisnost Belgije. Angleška je odklonila ponudbo kot nesramen predlog. 1887 se je Francoska smatrala kot tekmecek Angleške, 1914 pa Nemčija. Zato je bil angleški interes vojska.

O bodočnosti se je kancelar izrazil: Trajni mir hočem tudi jaz. Toda dokler bodo odgovorni državni entente (čveterozveze) govorili o pruskem tiranstvu, o pruskem militarizmu, o izpremembi dosedanega nemškega notranjega političnega sistema in dokler bodo patetično govorili o svoji premoči in popolnosti, tako dolgo se ne bomo približali miru. Dvakrat sem javno povedal, da je Nemčija pripravljena, razpravljati o miru na taki podlagi, ki ji jamči proti bodočim napadom sovražne zveze in ki zagotovi Evropi mir. Slišali ste, kaj je odgovoril Poincaré. Le če sprejmejo državni vojni položaj, kakor ga kaže vsak vojni zemljevid, če vojna in mirovna vprašanja praktično obravnavajo, potem se bomo miru približali. Kdor pa v to ni pripravljen, je kriv, če Evropa še naprej krvavi. Jaz to krivdo odvracam daleč proč od sebe.

Odgovor nemškega državnega kancelarja na Greyeva izvajanja je napravil tudi v sovražnih deželah dober vtis. Več sovražnih politikov je Bethmanov odgovor čisto ugodno razlagalo, in v angleški spodnji zbornici so trije poslanci, Ponsouby, Ramsay in Macdonald, naravnost izjavili, da Bethmann-Hollwegove izjave ne vsebujejo ničesar, kar bi absolutno onemogočalo mirovna pogajanja.

Tem poslanecem je v seji dne 25. maja odgovoril zunanji minister Edvard Grey, ki je dejal:

Ako bi bil prepričan, da so se nemška vlada, nemška javnost in pa vojska že tako daleč razvile, da bi se mogla čveterozveza z govori o miru približati miru samemu, odgovarjajočemu njenim ciljem, potem bi neprestano govoril. Sedaj pa še ni čas za to. Vsi zavezniki so se zavezali, da bodo sklepali mir v skupnem sporazumljenju, zato morejo podati izjave o mirovni-pogojih čveterozveze le po posvetovanju z zavezniki. Ako mi pravi Ponsouby, da naj z Bethmannom ne govorim več o tem, kdo da je kriv vojske, moram vedno iznova povdarjati: Vojska bi se bila dala preprečiti, če bi bil sprejet naš konferenčni predlog. Zakaj ni bil sprejet? Ker ni bilo poštene volje. Angleška je pri londonski balkanski konferenci dokazala svojo poštenost in bi bila tudi pri konferenci na predvečer svetovne vojske zaslužila zaupanje. Ako bere poslanec Ponsouby iz kancelarjevih besed pripravljenost za mir, se moti. Jaz v teh izjavah ne najdem ničesar novega o mirovni-pogojih. Le eno mi je novo, namreč trditev, da smo v bosanski krizi hujskali na vojsko. Ravno nasprotno je res. Nemškemu narodu ni mogoče pridigati, naj bo pameten, dokler ne izve resnice. Nemški kancelar je dejal, da so oni odgovorni za nadaljevanje vojske, ki nočejo sprejeti pogojev, in da nam pove zemljevid, ki nam kaže vojaški položaj, v čem da ti pogoji obstojajo. Nemški pogoji — je dejal Grey — so pogoji zmagovite Nemčije, ki se prav nič ne ozirajo na interese drugih narodov in ki bi evropske države izročili Nemčiji na milost in nemilost, ako bi bili sprejeti. Otročeje je torej reči, da so tisti odgovorni za nadaljevanje vojne, ki z ozirom na lastne interese nočejo sprejeti nemških pogojev. Dejan-sko odgovornost za nadaljevanje vojne je namreč predvsem pripisati vedno ponavljanim izjavam nemške vlade, da je Nemčija zmagala ali da bo prihodnji teden zmagala in da so zavezniki poraženi. Dejstvo pa je, da zavezniki niso poraženi in da ne bodo poraženi. Prvi korak k miru bi bil, ako bi nemška vlada pričela spoznavati to dejstvo. Ako ima v sedanjem trenutku kdo posebno pravico, govoriti o miru, potem je to vlada

Podlistek.

Vrnitev.

(Spisal Miloš Carf.)

Bil je krasen, pomladanski večer. Nebo je bilo jasno, na njem pa se je bližala zatonu velika, žareča plošča, solnce. Daleč, daleč je pošiljalo solnce svoje žarke in igralo s cveticami, ki so komaj še prilezle iz zemlje, igralo je z listi, ki so jih ravnokar pognala drevesa. Igrali so žarki okoli zlatega križa, ki je gledal raz stolp vaške cerkve kakor znamenje miru in blagoslova po širnih planjavah.

Ta križ je gledal daleč čez planjave, tja na oddaljen grič, kjer je stalo veliko poslopje, pokrito s škodljivami. Skoz majhna, nizka okenca so gledali žarki v notranjost glavnega poslopja, ki ga je postavil z velikim ponosom stari oče Blatnik, ko je pripeljal svojo mlado ženo v hišo. Ko je pozneje njegov sin Ivan pripeljal v hišo mlado soprogo, tedaj sta se vlegla stari Blatnik in njegova žena zadovoljna in vesela k večnemu počitku. Blatnikovo posestvo je bilo očitno blagoslovljeno. Daleč naokrog so se razprostirale njive in travniki, na severni strani so se raztezali mogočni gozdovi.

Kratko pred smrtjo je rekel oče svojemu sinu: „Ivan, ko bom umrl, daj to knjižico gospodu župniku. Kar stoji v knjižici, je denar, ki sem ga določil za zlati križ na stolp vaške cerkve. Toda reci gotovo gospodu župniku, naj zida tako visoko, da bo gledal križ na naše posestvo, naše njive in travnike.“

To se je tudi zgodilo. Dve leti nato je prišel v hišo zopet mlad fant. Dvajset let je bil veselje svojih staršev. Potem je moral k vojakom. Težkega srca se je poslovil oče od svojega sina, ki mu je bilo tudi Ivan ime. Je-li slutil, da bo pokvarilo mladeniča mestno življenje?

Ivan po vojaških letih ni več prišel domov. Širni svet ga je zvalil. V začetku mu je oče pošiljal večje svote, ki jih je potreboval sin, kakor je pisal, za svoje kupčije. Ko pa se je vrnil župnik po daljšem potovanju v svoj domači kraj ter pripovedoval, da je naletel na Ivana, da je ta zašel v slabo družbo in je v nevarnosti, da se popolnoma pokvari, je oče ustavil pošiljanje denarja. Pisal mu je:

„Ivan pridi nazaj k nam. Postani zopet priden mladenič, kot si bil prej, ko si bil še doma. Če ne prideš domov, si Ti vzrok, če naju z materjo spravi toga prezgodaj v grob.“

Ivan iz kljubovalnosti ni šel domov. Oče je umrl žalosti.

Ko je zasula črna zemlja njegovo krsto, tedaj se je zbudila mati iz svoje bolečine. Materno srce se je zбудilo. Sama je vzela sedaj oskrbovanje velikega posestva v svoje roke. Zvesti, dolgoletni posli so jo izdatno podpirali. Nekoč se mora vrniti Ivan, tako je mislila, in tedaj mora najti vse v redu.

Dvajset let so zveste matrne roke skrbele, dvajset let je čakalo materno srce vrnitve sina, dvajset let je zdrževala tajna moč vse matrne sile. Končno vendar opešajo vse moči.

Plaho in skrivno so gledali solčni žarki skoz majhna okence, za katerim je ležalo v postelji

utrjeno telo, ki se je z zadnjimi silami borilo proti smrti.

„Moj ljubi Bog, enkrat se mora moj otrok vendar vrniti!“

Mirno, čisto se je slišal po poljanah glas srebrnega zvončka, vedno bolj in bolj se je bližal Blatnikovemu posestvu. Pred hišo je stal prvi hlapec, in ko je zagledal župnika s presv. Rešnjim Telesom, je takoj stopil v hišo rekoč:

„Gospod župnik pridejo z Najsvetejšim!“

Globoko zatopljen je korakal osiveli župnik, Telo Kristusovo v svojih rokah, proti hiši. Neprenehoma so se gibale njegove ustnice v tihi molitvi. Vedel je, da prinese v božjem Sinu ubogemu človeškemu srcu tolažbo, ki je tako potrebno. In vedno so mrmrale njegove ustnice v otroškem zaupanju: „Ljubi Bog, pri tebi ni nemogoča nobena reč. Izpolni ubogemu, umirajočemu mater-nemu srcu željo, ki jo je edino še gojilo v življenju.“

Ko je prestopil župnik s presvetim zakramentom prag hiše in rekel: „Mir tej hiši,“ tedaj je vedel, da je Bog uslišal njegovo prošnjo.

Vedel je, čeravno ni vedel, kdo je ona blede postava, ki je korakala počasi skoz vas, s strgano obleko, z razmršenimi lasmi, s polugaslimi očmi, čeravno ni vedel, kdo je ta postava, ki koraka proti Blatnikovemu posestvu, mrmrajoč zdaj kletev, zdaj molitev...

Sveti obred ob postelji bolnice je motilo na-enkrat glasno lajanje psa-čuvaja. Prvi hlapec je šel takoj, da pogleda, kaj da je. Ni se malo prestrašil, ko je zagledal sredi dvorišča umazanega, raztrganega človeka.

„Ivan,“ je zavpil žalostno.

(Konec sledi.)

Francije, v katero se že nekaj tednov zaganja koncentrirana besnost nemškega napada.

Hrabrost francoske armade v dolgotrajni verdunski bitki je rešila Francijo in tudi njene zaveznike. Francoska vlada ima pravico, govoriti o miru. Francoski ministrski predsednik je govoril in dejal: „Kaj porečejo bodoči rodovi, ako zamudimo politiko, ustvariti Franciji trajni in trdni mir!“

Tako čutimo tudi mi in s svojimi zavezniki vred želimo doseči mir, ki bo obvaroval svet za vse večne čase take katastrofe, kakršna je sedanja vojska. Zato smatram sedaj za nalogo diplomacije, da vzdrži solidarnost med zavezniki in podpira potrebne vojaške in pomorske ukrepe v najvišji meri, da se spravi vojska do točke, ki še ni dosežena, kjer pa je upati na uresničenje gotovega, trajnega miru. (Glasno odobravanje.)

„Mir že med potom.“

Monakovo. (Kor. ur.) Posebni poročevalec „Münch. Ztg.“ je imel pogovor z ameriškim poslanikom Gerardom in je poslanik omenil o razmerju Nemčije do Amerike. Gerard je izjavil: Zadnja Wilsonova nota je zopet jasno in nedvoumno pokazala, da je želja in namen njegove vlade, občeovati z Nemčijo v duhu miru in prijateljstva. Izrecno bi povdaril, da so vsi dvomi o dobri volji predsednikovi prihajali iz napačnih predsodkov in nepoznanja ameriške politike. Usodepolno vlogo pri izmenjavi not je igralo pomankanje zanesljivega in hitrega poročevanja. Kriza je sedaj srečno premagana. Eden izmed najvažnejših činov pri diplomatičnem položaju bo sedaj utrjenje dobrih odnosov do Nemčije. Amerika nujno potrebuje miru. Poslanik je nadalje izjavil, da je z ozirom na napredek, ki ga bo mirovna misel pokazala tudi pri vojskujočih se državah, zelo optimističen. Modre in umerjene besede nemškega državnega kancelarja o pripravljenosti Nemčije za mir, so morda najbolj učinkovale v Ameriki. Ob koncu je Gerard izjavil, da ga ničesar ne more omajati v zaupanju, da je mir že med potom.

Wilsonovo pismo na papeža.

Curij. Iz Milana se brzojavlja: Vatikanski „Secolov“ dopisnik poroča na podlagi poročil iz ameriških krogov v Rimu, da je v vatikan došpelo na papeža Wilsonovo pismo, ki se peča s vprašanjem o nemško-ameriških odnosih kakor tudi z možnostjo posredovanja Amerike v prilog miru. Wilson v svojem pismu izraža željo, da se je tudi vnaprej mogoče izogniti sporu med Ameriko in Nemčijo. Načelom človečnosti v mednarodnem pravu pa da se ne more odredi. Glede možnosti posredovanja Združenih držav v prilog miru piše Wilson, da se mora to vprašanje rešiti z dejanji, ne z besedami.

Francozi o mirovnem vprašanju.

Dunaj. (Kor. ur.) Londonski poročevalec „Voss. Ztg.“ poroča, da po celi Angleški z največjo pozornostjo zasledujejo govore nemškega državnega kancelarja in Greya in da gotovi krogi v Franciji nasproti Angleški ne puščajo nobenega dvoma o svojem mnenju. V London došla poročila pravijo, da Francoska o svojem miru sama določa in ne Angleška. Francoska se bo mogla z Nemčijo šele tedaj pogajati, če se bo Nemčija obrnila na Francosko s tako prošnjo.

Nadaljni uspehi na Tirolskem.

Naši uspehi na Tirolskem so občudovanja vredni. Na tako težavnem ozemlju, kakor je gorata Tirolska, in proti dobro utrjenim laškimi postojankam v tako kratkem času tako velik uspeh! To je sijajno spričevalo za naše orožje, za vojsko-

vodje in moštvo. Mnogo zaslug si je stekla pri tem velikem činu naša najtežja artiljerija, ki je dosedaj še nobena druga država ni dosegla. Naša najtežja artiljerija je monarhiji vzdržala stari sloves, da ima najboljšo artiljerijo. Učinek te naše artiljerije je bil strahovit. Italijanski časopisi poročajo, da je bilo naše artiljerije na fronti 40 kilometrov 2000 topov. „Secolo“ objavlja pismo nekega vojaka, spisano v kratkem odmoru med velikim ponočnim napadom od 21. na 22. majnika v južnih Tirolah. Pismo slove: „Avstrijske postojanke so bruhale nepretrgoma reko krogelj na italijanske črte. Divji dež jekla traja že 28 ur in zavija vse v gost pajčolan plina in dima. Pokanje razpokajočih krogelj je tako strašno, da je veliko vojakov zblaznelo. Razdelili so med vojake jeklene ščite, da jih vsaj nekoliko varujejo.“

Vsled poraza v Tirolah je bilo na Laškem zopet odpuščenih več generalov, da višjih častnikov na Italijanskem že nekoliko primanjkuje. Giolittijevo časopisje napada italijansko vojno vodstvo. Cadorna se seveda brani, češ, da niso vedeli, kje da nameravajo Avstriji prodreti in so morali zato zbrati rezerve daleč za bojno črto. Zdaj da bodejo že mogli uporabiti rezerve, da se zadrži prodiranje Avstrijev.

Prebivalstvo na južnem Tirolskem se ni izkazalo tako, kakor slovensko prebivalstvo ob laški meji. Namestnik načelnika generalnega štaba objavlja v uradnem poročilu z dne 24. majnika: „Zdi se, da pri izpraznjevanju vasi na našem ozemlju po sovražniku pohaja z njim tudi del italijanskega prebivalstva. Ljudje, ki svojo domovino zapustijo, bodo svoje pridruženje k sovražniku morali po kazenskem zakonu zagovarjati.“ Generalni polkovnik pl. Boroević pa izjavlja v zahvali za čestitko deželnemu odboru vojvodine Kranjske z dne 11. majnika 1916: „Prizadeval si bom slejkoprej, da branim vojvodino Kranjsko, katere prebivalstvo je s svojim patriotičnim obnašanjem moje nalogo bistveno olajšalo pred vpadom nasprotnika.“ Sijajno izpričevalo je dal koroskemu prebivalstvu generalni polkovnik Rohr, ki je navajamo na drugem mestu.

Naše moštvo je neprekosljivo. Kjer zastavi, tam prodre kakor burja. Ima pa tudi izborne častnike. Junaštev, kakor je je izvršil poročnik Mlakar, spodnještajerski Slovenec, pač Italijani nimajo pokazati. Uradno Höferjevo poročilo poroča o tem: „K trdnjavski skupini pri Arsiero spadajoča oklopna utrdba Casa Ratti, cestna zapora tik južnozpadno od Barcarole, je v naši roki. Poročnik Albin Mlakar od saperskega bataljona št. 14 je s svojim moštvom ne oziraje se na silni obojestranski ogenj vdrl v utrdbo, ujel sovražne saperje, ki so jo hoteli razstreliti, in zaplenil tako tri nepoškodovane težke oklopne havbice in dva lahka topova.“ Če ima moštvo tako junaške poveljnike, so razumljivi uspehi nedosegljive naše infanterije.

Naše čete so v dolini Sugane zavzeli Cima Cista, prekoračile na nekaterih krajih potok Maso in zasedle mesto Strigno. Nato so zavzele Civaron in preplezale Cimo Undici.

Največje uspehe so priborile naše čete v smeri proti Arsiero in Asiago. Severno od Arsiero so bili Italijani vrženi iz svojih postojank zapadno od Barcarole; nato so naše čete v sedemurnem boju očistile sovražnika gozdove severno od Monte Cimone in zasedle vrh te gore. Nato so zavzele oklopni utrdbi Cassa Ratti in Cornolo.

Severno od Asiago so si deli graškega kora priborili nov velik uspeh. Ves gorski greben od Corno di Campo Verde do Meate je v naši posesti. Sovražnik je na begu vsled našega učinkujočega ognja imel velike krvave izgube in je pustil v naših rokah nad 2500 ujetnikov, med temi enega polkovnika in več štabnih oficirjev, 4 topove, 4 strojne puške, 300 koles in mnogo drugega materijala! Nato so se naše čete polastile na utrjenem ozemlju pri Asiago stalne zapore v dolino d' Assa; pri Roani so prekoračile dolino Asse, potisnile sovražnika nazaj pri Canovi in se razprostrle na južnem in vzhodnem pobočju. Druge čete so premagale utrdbe na Monte Interrotto in zasedle višine severno od Asiago. Dalje proti severu so v naših rokah Monte Zebio, Monte Zingarella in Corno di Campo Bianco. S tem so deli utrdbenega pasu pri Asiago podrti.

V dolini Posine je zavzet kraj Bettale, v Brandtal (Vall Arsa) mesto Chiese.

O zmagovitem prodiranju na Tirolskem piše švicarski „Tagesanzeiger“: „Dosedanji veliki plen na topovih, ki so ga napravili Avstrijci na južnem Tirolskem, spominja na Hindenburgove zmage nad Rusi. Poizkušen odpor tepenih Italijanov na utrjeni črti se je ponesrečil vsled naglice, s katero pripravijo Avstriji svoje težke topove.“

Cadorново poročilo.

Dunaj, 29. maja. (Kor. ur.) Iz vojnega častnikarskega stana se poroča: Poročilo italijanskega generalnega štaba z dne 27. majnika. Včeraj je bil položaj v splošnem neizpremenjen. Mali sovražni oddelki so bili odbiti, v Valle dei Milini, proti Seravalle, na prelazu Buole, kakor v odseku Posina, kjer ste bile dve sovražni kompaniji s strojnimi puškami od našega ognja uničeni. Na planoti pri Asiago intenzivno sovražno artiljerijsko delovanje z gore Monte Verena. Včeraj se je nadaljeval boj na naših črtah vzhodno od Val d' Assina. Popoldne 25. t. m. so se naše čete v redu umaknile z naprej potisnjene postojanke gore Monte Civaro. Tekom včerajšnjega predpoldne so sovražni oddelki napadli naše postojanke vzhodno od Val di Calamento. Naši hrabri alpini so napad vzdržali in napravili protinapad, prizadeli sovražniku strašne izgube in mu odvzeli kakih 100 ujetnikov in dve strojni puški. Tudi v odseku Monte Nero je nasprotnik napadel naše postojanke na Vrajču ponoči na 25. t. m. in za trenotek se mu je posrečilo prodreti. Ko so došle naše rezerve, je bil pa nasprotnik vržen in je pustil v naših rokah 40 ujetnikov in dve strojni puški.

Lastno letalno brodovje je bombardiralo sovražna oskrbovališča v Kötschach v Ziljski dolini in jih je razdejalo.

Mnogo kron za gospodarstvo.

Plačam najvišje cene! Prosim, pošljite mi iz Celovca in iz cele Koroške vse stare, raztrgane obleke, plašče in jopiče od gospodov, žensk in otrok, raztrgane volnene jopiče, volnene nogavice, volnene srajce, volnene čunje, stare kakor tudi nove krpice blaga in perila, stare raztrgane volnene zavese in volnene preproge, vezeni volneni prtji in vse drugo vezeno volneno blago brez vrednosti, stare in nove vreče, krpe iz jute in vse oprane čunje. V Celovcu kupujem tudi manjše množine, zunanje pošiljatve najmanj od 5 kg naprej. To vse, četudi čisto raztrgano in navidezno brez vsake vrednosti, tudi sedaj še kupuje po najvišjih cenah trgovina s starinami v Celovcu 9., Spengerjeva ulica 7, poleg Prechtlovega kino, dohod od Pavličeve ulice. Na hišno številko 7 dobro paziti. Kršanska trdka. Po večje množine v Celovcu pošljem na dom. Dopisnica zadostuje z navedbo, kaj da je in koliko. Denar sledi takoj. Zunanji nabiralci in nabirateljice naj se takoj javijo. Premožniki so naprošeni, naj izročijo skupiček bližnjemu vojnooskrbnemu uradu. Stare časnike in knjige brez vrednosti kupujem samo v večjih množinah. Prosim, da to izrežete in shranite!

Vojska z Rusijo.

Z ruskega bojišča dalje časa ni bilo nobenih posebnih poročil. Uradno poročilo z dne 29. majnika pa pravi: „Močne ruske čete so zadnje dni poizkušale, približati se po rovih in jarkih naši besarabski fronti. Ogenj iz naših topov in metal min je izjalovil ves sovražnikov trud.“ Vidi se torej, da so Rusi začeli nekaj poizkušati. Ali bodo kje resno poprijeli, kakor pričakujejo Italijani in njihovi časopisi tolažijo prebivalstvo, se ne da sklepati. Vsekako je važen pojav kronski svet v Carskojem Selu pod carjevim predstvom, ki so se ga udeležili generali Ivanov, Aleksandrijev, Brusilov, Radko Dimitrijevič in Kuropatkin, vsi armadni poveljniki, ministrski predsednik Stürmer in Sazonov. Vojni svet je storil ukrepe, ki so postali potrebni za nemško fronto. — Na maloazijskem bojišču so Turki ustavili Ruse in menda ni več nevarnosti za Bagdad in Mossul.

Francosko bojišče.

Najživahnejši boji se vršijo še vedno ob reki Maas. Francozi poizkušajo dobiti nazaj Cumieres. Začasno se jim je posrečilo vdreti na južni rob vasi. Napravili so že več napadov, ki pa so bili vsi odbiti. Francozi napadajo tudi južnozpadno in južno od utrdbe Douaumont. Na obeh straneh reke Maas se nadaljuje huda artiljerijska borba.

Gibanje Bolgarov.

Sofija, 28. maja. Z dne 27. se uradno razglašajo: Oddelki naših v dolini Strume delujočih čet so se iz svojih postojank pomaknili naprej in so zasedli južni izhod prelaza Rupel kakor tudi sosedne višine vzhodno in zapadno od reke Struma. (Prelaz Rupel leži 12 km severno od Demirhisarja.)

Novo prebiranje v l. 1897. do 1866. rojenih črnovojniških zavezancev se ne bo vršilo v političnem okraju Velikovec, kakor je bilo izprva določeno, dne 13. in 14. junija v Sinčivasi in od 15. do 19. junija v Prevaljah, ampak v Sinčivasi 13., 14., 15., 16. in 17. junija, v Prevaljah 18. in 19. junija 1916.

Raznoterosti iz vojne.

Angleški pritisk na Grško.

„Nea Imera“ poroča: Angleško brodovje je priplulo pred pristanišče v Naupliji ter je obstreljevalo tamošnje velike petrolejske rezervoare, ki

so začeli goreti. Požar je uničil vsa poslopja ob pristanišču. Škoda je zelo velika. Grška vlada je zaradi tega neopravičljivega postopanja storila korake.

Kronski svet v Atenah.

Iz Ženeve: Glasom poročil iz Aten, se je sestel dne 25. maja kronski svet pod predsedstvom kralja Konstantina. Po končani seji je imel ministrski predsednik Skuludis daljši razgovor z romunskim poslanikom.

Atene, 29. majnika. Grški listi poročajo, da je močna italijanska četa zasedla višino Vagunica in odtam prodrla do Kabarata. Grške čete so se zoperstavile Italijanom, ki so bili po večurnem boju potisnjeni nazaj do Tranice. Lahki so imeli več mrtvih in ranjenih. Izgube na grški strani so majhne.

Bivši minister Gallieni †.

Pariz, 27. maja. (Kor. urad.) A. Havas. Bivši francoski vojni minister Gallieni je danes zjutraj umrl.

Vpoklici na Angleškem.

London. (Kor. urad.) Kralj je izdal oklic na angleški narod, ki pozivlja vse za orožje zmožne moške od 18. do 45. leta pod orožje. Kralj se zahvaljuje ljudstvu za njegov patriotični nastop, ki je omogočil s prostovoljnimi naborem postaviti na noge armado 5,041000 mož.

Rusi začnejo z ofenzivo.

„Pester Lloyd“ poroča iz Črnovic: Dočim vlada na jugovzhodnem delu Besarabske fronte razmeroma mir, razvijajo Rusi v bližini brega Dnjestrja, kjer se dotika Besarabska fronta Dnjestrja, in bolj proti severozapadu živahno delovanje. Nervoznost na ruski fronti je močno narasla, odkar so slišali Rusi o avstrijskih uspehih na Tirolskem.

Iz Kodanja poročajo, da naznanjajo ruski vojaški strokovnjaki, najbrže pod vplivom očitanih zaveznikov zaradi pasivnosti Rusije, neupoštevanja zavezniških dolžnosti itd., da je pričakovati novih silnih bojov na ruskih frontah. „Russkij invalid“, glasilo vojnega ministrstva, prorokuje v kratkem pomembne dogodke na ruskem bojišču. „Rječ“ poroča, da uporabljajo Nemci v odseku pri Rigi na poseben način pritrjene strojne puške, ki jih ni mogoče poškodovati niti s krogli pušk, niti s šrapneli.

Masaže, vdrnjenja in umivanja s Fellerjevim bolečine tolažečim, poživljajočim rastlinskim esenčnim fluidom z zn.

„Elsa-Fluid“

se obnašajo po poročilih v več nego 100.000 zahvalnih pismih za prav posebno dobrodejna in uspešna pri telesnih in

proti

bolečinam v udih.

12 steklenic franko 6 kron, 24 steklenic franko 10 K 60 h. Lekarnar E. V. Feller, Stubica, Elsatrg št. 67 (Hrvaško). Fellerjeve odvajalne rabarbarske kroglice z zn. „Elsa-kroglice“ 6 škatljic franko 4 K 40 h, 12 škatljic franko 8 K 40 h.

Dnevne vesti.

Nadvojvoda Leopold Salvator povišan za generalnega polkovnika. „Streiffers Militärblatt“ javlja: Njegovo c. in kr. Apostolsko Veličanstvo je milostno blagovolilo izdati sledeče Najvišje lastnoročno pismo:

Ljubi gospod nečak feldcajmojster nadvojvoda Leopold Salvator!

Imenujem Vas za generalnega polkovnika in Vam čestitam na sijajnih uspehih, ki jih je pridelala Moja vrla artiljerija. Franc Jožef I. r.

Generalni polkovnik Rohr, častni mešan celovski. Občinski svet celovski je imenoval Njega ekselencu c. in kr. generalnega polkovnika Franca Rohra za častnega meščana celovskega. Generalni polkovnik je poslal na občinski svet

celovski sledečo zahvalo: „Na slavni občinski svet deželne prestolnice Celovec. Zelo vzradoščen nad prav posebno me počaščujočo izvolitvijo za častnega meščana celovške prestolnice, prosim, da sprejmete mojo najtoplejšo zahvalo. Najvišja milost Njega cesarskega in kraljevega Apostolskega Veličanstva me je ravno pred enim letom postavila na čelo četam, katerih naloga je bila, tvoriti obrambni zid za koroško deželo, ta dragulj avstrijske cesarske krone. Z veseljem in ponosom se smemo vsi ozreti nazaj na uspehe, dosežene proti našemu lahonskemu dednemu sovražniku prvo leto vojske. Naravnost starodavno junaštvo naših vrlih čet in vedno delavno, požrtvovalno, od najblajše domovinske ljubezni narekovano podpiranje vojaštva od strani koroškega prebivalstva, to je bilo sredstvo, s katerim je bila omogočena četam rešitev ne lahke naloge; pokazalo se je zopet, da se mora tam pokazati tudi končni uspeh, kjer nastopata ljudstvo in armada s tako prisrčnim, dobro razumevanim sodelovanjem in hitita skupnemu cilju nasproti. Po celovski prestolnici podeljeno mi počeščenje velja pač tudi mojim vrlim četam. Zato sprejemam to počeščenje z največjim veseljem; vedno se bom z zanosom čutil celovskega meščana. Z dostavkom, da obenem odpošljem znesek 1000 K za reveže celovskega mesta na naslov gospoda župana, zagotavljam največjo prijateljsko zvestobo novi mešan

Rohr, g. p.

Vladna spomenica o odredbah povodom vojne. Drugi del vladne spomenice o ukrepih, storjenih povodom vojske, ki je izšla 27. majnika, ima sledeč uvod ministrskega predsednika: „Nadaljevanje dne 30. junija 1915 izdano spomenico o odredbah, izdanih povodom vojne, podaje c. kr. vlada s tem javnosti pregled čez tiste ukrepe, ki jih je storila v drugem delu l. 1915. na polju narodno- in državno-gospodarskega življenja. Doba, katere se tiče poročilo, je prinesla na severu in na jugu sijajne uspehe našega orožja; toda pričakovani bogati žetveni pridelki so vsled slabega vremena odpovedali. Vsled dejstva, da smo še naprej zaprti, da se je z obširnimi, po vojski opustošenimi pokrajinami ozemlje, ki ga je treba oskrbovati, razširilo in vsled dejstva, da so bili na razpolago za oskrbo le domači viri, je nastala potreba, da se ukrepi, ki so bili že prej storjeni, da se uravna izdelava, razdeljevanje, promet in uporaba, raznovrstno izpolnijo in razširijo. S hvaležnostjo in zadovoljstvom smem povdariti, da so vladne odredbe, ki vedno globlje posegajo v ljudsko in gospodarsko življenje, povsod umeli, vztrajno podpirali in požrtvovalno sodelovali. To mogočno sodelovanje vseh avstrijskih narodov krepi moje zaupanje, da se bo z združenimi močmi posrečilo, premagati tudi vse nadaljne težave do uspešnega konca v tem nam vsiljenem velikanskem boju.

Poročil se je 25. majnika c. kr. nadkomisar, ravnatelj zavoda za pospeševanje obrti na Kranjskem, gosp. ing. Vladimir Remec z gđ. Heleno Pollak, hčerko g. tovarnarja Karola Pollaka. Bilo srečno!

„Krepke narodne pozdrave“ pošiljata z bojišča g. Vinko Möderndorfer in g. kadet Julij Fellercher, „oba huda nasprotnika polentarja in korajžna vojaka“, kakor pišeta.

Šola za italijanščino v Beljaku. Svoj čas pod zaščito bivšega italijanskega konzularnega agenta v Beljaku, Lovrenca Scarpo, tam l. 1903. ustanovljena šola za italijanščino za šoloobvezne otroke je bila z odlokom c. kr. deželnega šolskega sveta z dne 16. majnika št. 2932 razpuščena.

Vzdrževalnina za svojce mobiliziranih. Po odredbi z dne 11. 5. 1916, drž. zak. št. 135 se za otroke pod 8 leti, katerih stariši plačujejo stanarino, zviša vzdrževalnina za eno četrtino, torej na 75%. Občine opozarjamo, da ne odklanjajo tozadevnih prošenj.

Sprejem veterinarnih akademikov. V začetku šolskega leta 1916/17 bo sprejetih v c. in kr. živinozdravniško visoko šolo na Dunaju 20 aspirantov in v kr. ogrsko veterinarno visoko šolo v Budimpešti 10 aspirantov kot vojaško-veterinarnih akademikov. Aspirantom je tako dana priložnost, da brez lastnih žrtev morejo doseči svoje študije in v vojaški službi doseči šaržo štabnega (višjega štabnega) zdravnika (VIII. oz. VII. činovni razred). Natančni pogoji za sprejem so razvidni iz „provizoričnega predpisa o sprejemu aspirantov v c. in kr. živinozdravniško šolo na Dunaju“. Dobiva se v c. kr. dvorni in državni tiskarni na Dunaju (20 vin.).

Melviče. Kakor smo že enkrat poročali, so dekleta Marijine družbe nabrale precejšnje število novih udov družbi Rdečega križa. Pa tudi v tednu, ki je bil namenjen Rdečemu križu, so se postavila dekleta. Nad 300 znakov Rdečega križa so kar prvo nedeljo razprodale. Žal, da nismo dobili več takih znakov, še več bi bile razprodale. In to je tista Marijina družba, katera je marsikaterim kakor trn v peti! Menda se bodo sedaj takim

prenapetim ljudem vendar odprle oči! Tudi kar se tiče 4. vojnega posojila so se naši ljudje postavili. Naša mala občina je samo v občinski pisarni podpisala 131.000 kron. Potem so naši ljudje tudi na poštne uradu in tudi v Šmohorju podpisovali, tako da smemo reči, da je naša občina podpisala okroglo 200.000 kron vojnega posojila. Čast našim ljudem! — Akoravno so sedaj večinoma samo stari možakarji doma, se je vendar delo na polju večinoma opravilo. Tudi sirk je večinoma že posajen. Mora pač sosed sosedu pomagati, in potem gre delo naprej. Če drugega dobrega ta strašna vojska ne bode prinesla, nekaj je vendar rodila: dejanske ljubezni do bližnjega nas je učila, da sosed sosedu, ki je v vojski, pomaga in dela in skrbi za njegovo polje ravno tako, kakor za svoje. — Po prizadevanju občine in okrajnega glavarstva se je našim posestnikom vendar dovolilo, da smejo na loško in dolsko planino in tudi na Poljudnika sečno stran gnati mlado živino na pašo. Kakšne sitnosti in koliko potov in stroškov so imeli lani, ko so morali živino dati na pašo drugam. Hvala Bogu, to bode letos izostalo, ko pojde mlada živina na domačo planino. Koliko je s tem našim kmetom pomagano, to ve samo tisti, ki tukajšnje razmere pozna! Prisrčna zahvala naši občini in c. kr. okrajnemu glavarstvu v Šmohoru.

Dolničiče pri Pliberku. (Smrtna kosa. — Letina.) V nedeljo, dne 21. maja, je tukaj umrl vsled pljučne bolezni v cvetu svojega življenja 19letni mladenič Franc Kristan; poprej je bil pisar v Milštatu. Blag mu bodi spomin! — Letina tukaj izredno dobro kaže, tako na polju kakor na travniku. Rži so posebno lepe. Nesreče nas pa tudi v nadalje Bog varuj!

Sv. Peter pri Vašnjah. Letina do zdaj pri nas prav ugodno kaže. Čebele nam tudi prav dobro delujejo, prva dva roja sem dobil 17. t. m. in sicer oba iz Žnideršičevih panjev; roja sta bila precej velika, zato sem tudi prepričan, da delujejo v Žnideršičevih panjih veliko boljše in hitreje kot pa v navadnih in jih priporočam vsem tistim čebelarjem, ki jih do zdaj še nimajo. Ako kdo ne vidi rad, da bi čebele rojile, si pri tem panju tudi lahko pomaga s tem, da o pravem času odstrani matičnjake, ker se more lahko vzeti vsak okvir posebej iz panja, da prav lahko odstraniš zalego matice. Tudi ta uboga muha trpi zaradi vojske, ker v mnogih krajih ni njenega gospodarja doma, da bi skrbel za to pridno in koristno živalico, in to posebno zdaj v času rojenja. Francet Linartov.

Velikovec. Teden Rdečega križa je nudil tudi v tukajšnjem okraju priložnost za različne prireditve. V nedeljo 7. majnika se je na Glavnem trgu v Velikovcu vršila efektna loterija. Dobitki so bili darovani ali pa z nabranimi zneski kupljeni. Med doneski je posebej omeniti prispevek gospe pl. Laszowske v znesku 50 K. Čisti dobiček efektne loterije, katere se je ljudstvo iz mesta in z dežele mnogoštevilno udeležilo, znaša 1387 K 26 v. Isti dan je bila v Grebinju tombola, za katero se je zlasti trudila gospa soproga šolskega ravnatelja Rohrmeister. Čisti dobiček je znašal 320 K 55 v. Osem dni pozneje je bila v telovadnici „Narodne šole“ v Št. Rupertu glediška predstava ob mnogoštevilni udeležbi. Čisti dobiček 214 K. Moško pevsko društvo v Velikovcu vsled smrtnega slučaja v najožjem družinskem krogu g. pevovodje ni moglo imeti pevske prireditve, kar je pa za pozneje določeno. Cerkevna zbirka v Velikovcu znaša 60 K 45 v. Prodaja znakov in razglednic je dala v Velikovcu 140 K, Železni Kapli 195 K in Grebinju 30 K. Tu je pristopilo 11 in v Železni Kapli 45 novih članov. Zbirke cerkvenih predstojništev in šolskih vodstev niso vštete.

Cerkvene vesti.

Birma v Pliberku. „Letos bo birma v Pliberku,“ ta glas se je raznesel pred Veliko nočjo in napolnil s tiho radostjo vsa srca. Posebno otroci so se razveselili. Veselja so se jim iskriale oči in radostno so vzklikali: jaz tudi pojdem k birmi! In komaj so čakali, kdaj že pride prelepi dan. — Medtem se je res približal 21. majnik. Dekleta so pletla vence, delale šopke, krasno počedile in okrasile vso cerkev. Mesto se je odelo v praznično obleko, s hiš so zavihrale zastave, po ulicah in ob hišah so rastle iz tal mlaji in zelenje. Postavljali so se slavoloki in nabijali napisi... Zapel je veliki zvon, in nemirna nestrpnost se je polastila vseh src. „Prihajajo,“ tako je šlo od ust do ust velike množice, ki je čakala ob slavoloku tik pred mestom. Knezoškof Adam so se res že peljali z dvornim kaplanom vlč. gosp. Truppe s kolodvora proti Pliberku. V Dreveši vasi sta jih pozdravljala dva slavoloka. Eden neposredno pred vstopom v pliberško občino naravnost umetniški z začetnimi črkami knezoškofovega

imena. Delo g. profesorja in slikarja Gvaiza iz Gorice. — Pred slavlom ob vhodu v mesto je čakala dekanijska duhovščina, tu je stala v špallirju šolska mladina in požarna bramba ter velika množica ljudstva iz mesta in okolice. G. dekan in g. župan sta pozdravila visokega gosta, belo oblečena deklica je lepo deklamirala pozdravno pesem in izročila knezoškofu šopek belih vrtnic. Zatem so se predstavili zastopniki uradov, navzoča je bila ekscelenca grofica Thurn, iz Velikovca je prišel g. okrajni glavar, pozdravila je ga načelnica damskega odbora Rdečega križa. — Odšli smo v mesto v cerkev. Učiteljstvo iz mesta in okolice je vodilo otroke. Knezoškof so izpraševanju otrok z zanimanjem sledili in z zadovoljstvom pohvalili otroke. Zvečer so imeli pri šmarnicah lep nagovor. Marija — auxilium christianorum, pomoč kristjanov nam je že tolikrat pomagala in nas rešila, rešila nas bo tudi zdaj, le nji se zapujmo. — Napočilo je krasno majniško jutro, enoindvajseti majnik, dan birme. Od vseh strani je prihajalo ljudstvo v mesto, od blizu in daleč, peš in z vozovi. Ob 3/4 9 uro so šli knezoškof v procesiji iz dekanije v cerkev. Pred dekanijo je še prej po deklamaciji izročila učenka mestne šole visokemu gostu šopek rdečih nagelnov, in trije učenci homške šole so vrsteč se med seboj deklamirali pozdrav. V cerkvi so škof najprej imeli mašo. Pevci in pevke ter orkester so pod spretnim vodstvom našega organista prav častno rešili svojo nalogo. Birmancev je bilo 770, 401 deklica in 369 dečkov. Birmanci so bili iz 22 župnij, celo iz treh štajerskih. — Popoldne so knezoškof napravili več obiskov, obiskali so tudi razstavo društva za cerkveno obleko v špitalski cerkvi ter si ogledali krasno renesansko cerkev pri Božjem grobu in cerkev v Nonči vasi. Pozno zvečer so se odpeljali zopet z vlakom nazaj v Celovec.

Paramente kupovati pri zunanjih tvrdkah ni gospodarsko. Agenti, ki prihajajo z vzorci, konji, vozovi in kočijaži, podražujejo cene, ker morajo seveda stroške trpeti kupovalci. Konečno gre denar še ven iz dežele. Trgovina s paramenti Društva sv. Jožefa v Celovcu prosi, da v potrebi zahtevate pošiljatev v izbiro. Bogata zaloga cerkvenega perila, paramentov, kovinskega blaga, potrebnih za večestitno duhovščino.

Raznoterosti.

Bajka o potopljenih Rusih. Začetkom septembra 1914 je po Nemčiji in Avstriji krožila vest, da je na tisoče in deset tisoče ruskih vojakov poginilo v Mazurskih jezerih. „Priče“ so poročale strahotne stvari o tem potopljenju in umiranju. Pisalo se je celo, da je nemška artiljerija noč in dan streljala, da bi nemški vojaki ne slišali kričanja v močvirjih potapljalajočih se Rusov. Nemška uradna poročila niso o tem nič poročala, samo nemški konzul v Curihu je razglasil: „Po dose-danjih cenitvah se je v Mazurskih jezerih potopilo 150.000 mož.“ Zdaj je tudi poslanec Kreth v nemškem državnem zboru o tem govoril, rekoč: „Ko je Bog poslal nemški armadi pravega moža, Hindenburga, je prišla nad Ruse božja kazen in nikoli se ne bo dognalo, koliko Rusov je v Mazurskih jezerih in močvirjih našlo smrt.“ Z ozirom na ta govor opozarjajo zdaj nemški časopisi na knjigo, ki jo je spisal profesor dr. Buch in iz katere je razvidno, da o kaki taki katastrofi sploh ni govora. Nadučitelj Pop je sporočil dr. Buchu, da je tam, kjer se je vršila bitka, pri Tannenbergu, ozemlje tako, da je silno težko se potopiti v kakem močvirju. Politični predstojnik tistega okraja, baron Mirbach, je pisal, da so vesti o potopljenih Rusih bajka in da se je po njegovih poizvedbah potopilo kvečjemu osem Rusov. Politični predstojnik sosednega okraja, Poser, pa je sporočil: V mojem okraju je generalnoštabni oficir dognal, da se je vsega skupaj potopilo — osem Rusov, bajka, da se jih je potopilo na tisoče in tisoče, pa je bila tako razširjena, da sem dobival ponudbe, da mi pošljejo apna za desinfekcijo. — Zgodovina pozna mnogo podobnih bajk. Tako se Švicarji ponašajo, da so v bitki pri Grausonu l. 1476. ubili 7000 mož armade kralja Karla Pogumnega, v resnici pa so ubili sedem vitezov in nekaj hlapcev. V nemških zgodovinskih knjigah je brati, da so Nemci v bitki pri Hagelbergu ubili 4000 Napo-

leonovih Francozov, v resnici pa so jih ubili — 30. Nemški listi opozarjajo glede verodostojnosti običajnih „očividcev“ bojnih dogodkov na stari nemški pregovor: V vojnih časih ne verjamem ničesar tega, kar mi kdo drugi pove in samo polovico tega, kar jaz sam povem.

Samomor irredentarija. Preko Švice je prišlo v Trst poročilo, da je v Italiji izvršil samomor neki Carlo Banelli iz Trsta. Vzrok je menda revščina in obup nad uresničenjem izdajalskih nakan. Banelli je bil zvest pristaš kamoristične stranke, ki ga je zato poslala v mestni svet. Bil je zelo bogat. V Trstu je vsepolno hiš in posestev njegovih. Znan je njegov „fondo Banelli“. Tik pred vojsko z Italijo je začel nabirati mladeniče ter jih je na lastne stroške pošiljal čez mejo h Garibaldincem. Nabil jih je okoli 150. Ko so bili vsi onkraj meje, je šel tudi on za njimi. Nesel je seboj precej denarja, katerega pa mu je kmalu zmanjkalo.

Če stare ranitve zopet bolijo, vzemimo Fellerjev bolečine tolažeči, antiseptični rastlinski esenčni fluid z zn. „Elsa-fluid“. 12 steklenic pošlje franko za 6 kron lekarnar E. V. Feller, Stubica, Elsatrg št. 67 (Hrvaško). Naj bi bilo vedno pri hiši. Od mnogo zdravnikov priporočeno. Daleč čez 100.000 zahvalnih pisem. (fa)

Gospodarstvo.

Konjerejem. V založbi c. kr. kmetijske družbe kranjske je izšla kot XV. zvezek kmetijske knjižnice knjiga „Sosedna Razumnika konjereja“, katero je po dr. Štertu iz nemščine preložil in za naše razmere priredil družbeni adjunkt A. Jamnik. Knjiga je pisana v obliki pogovorov Razumnika s svojimi sosedi. Obsega 167 strani in 77 velezanimivih podob. Vsebina je zelo bogata in poučna. Prav zanimivo je pisano o podedovanju, o raznih boleznih ter razvadah konj in kako jih je zdraviti, oziroma napake odpraviti, o ravnanju s plemenskimi kobilami, dalje o težavah pri porođih, o negovanju kobil in žrebetov, o krmljenju, vpreganju, podkovanju, o momentih, na katere je paziti pri nakupu živali itd. V knjigi se nahaja vse, kar bi utegnilo zanimati naše konjereje. Več teh se je izrazilo, da jim je ta knjiga prav dobro podučila in jako dobrodošlo razvedrilo. Po vojni se bo treba dobro oprijeti umne konjereje ter bo v ta namen knjiga vsakemu konjereju jako dobro služila. Obenem je ista lepo darilo in prijetno čtivo za naše kmečke sinove, ki se nahajajo ranjeni po bolnicah in rekonvalescentnih domovih. Za ude c. kr. kmet. družbe kranjske stane knjiga s poštnino vred 1 K, za neude in v knjigo-trstvu pa K 1-20 brez poštnine. Naroča se pri c. kr. kmet. družbi kranjski v Ljubljani, Turjaški trg 3.

Dr. Richterjev **Sidro-Liniment.** Capsici compos., nadomestilo za Sidro-Pain-Expeller, je mnogo preizkušeno domače sredstvo, ki se kot bolečine oblažajoče mazilo pri protinu, revmatizmu, prehlajenju, mrtvoudu, bolestit v kolku in križu itd. tisočkrat z najboljšim uspehom rabi. Velika razširjenost sredstva Sidro-Liniment je najboljši dokaz izvrstnosti tega pripravka, ki ne sme manjkati v nobeni hiši. Priporočila se posebno takim ljudem, ki so mnogo na prostem ter izpostavljeni raznim vremenskim izpremembam in prehlajenju, na pr. vovakom, gospodarjem, gozdarjem, lovcem, kmetovalcem, ribičem, rudarjem, mornarjem, izseljencem itd., tako tudi turistom pred in po napornim turam in sploh vsem potovalcem, ker jim hitro in zanesljivo pomaga. Za vojake na bojišču je Sidro-Liniment neobhodno potrebno (se pošlje v priročnem vojnopostnem pismu). — Dobiva se v lekarnah ali direktno v dr. Richterjevi lekarni „Pri zlatem levu“, Praga, I., Elizabetna cesta 5. — Dnevno razpošiljanje.

Schelli Pichler Celovec

Wienergasse 5

priporoča svojo veliko izbiro moških klobukov v vseh kakovostih in barvah po nizkih cenah.

Dobra in realna potrežba.

Poprave točno in po cen.

Službo mežnarja

išče vojaščine prost mož, zdrav, oženjen, ki je enako službo že dalje časa opravljal. Zmožen je obeh deželnih jezikov. Vprašanje na upravnistvo „Mira“, št. 21. Znamka naj se priloži.

Ovčjo volno

v vsaki količini prejema v izdelavo za plačilo za lodnasto blago, koce in volno za vezenje po najcenejšem računanju za delo. Barve: siva, črna in rjava. Širokost 130 cm. — Tovarna za vdelavo ovčje volne Jakob Pogatschnig, Velikovec.

Kuharica, zanesljiva in poštena, išče službe v kakem župnišču. Več pove uredništvo „Mira“.

Vabilo

na

občni zbor

posojilnice v Galiciji na Koroškem

r. z. z. n. z.

ki se vrši

v nedeljo, dne 4. junija 1916, ob 3. uri popoldne, v posojilniški pisarni v Galiciji na Koroškem.

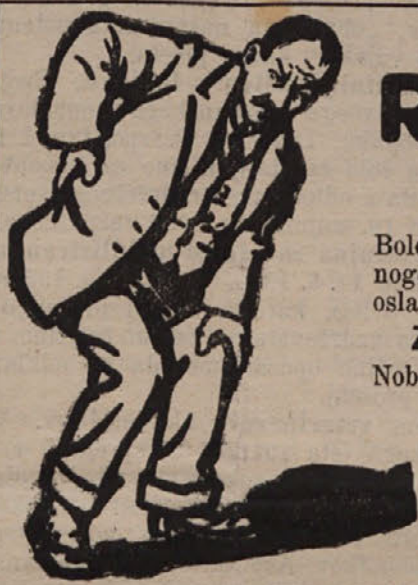
Sprejeto:

- Čitanje in odobrenje zapisnika o zadnjem občnem zboru.
- Poročilo načelstva in odobrenje računa za l. 1915.
- Volitev načelstva in računskih pregledovalcev.
- Slučajnosti.

Ako bi ob zgoraj naznanjeni uri ne bilo zastopanih zadostno število udov, se vrši občni zbor ob 4. uri popoldne brez ozira na število zastopanih udov.

K udeležbi vabi

načelstvo.

Hočete biti od svojega

REVMATIZMA

korenito ozdravljeni?

Na tisoče že ozdravljenih!

Bolečine v členih in sklepah, otekli udje, pohabljeni roke in noge, pikanje, bodenje, nategovanje v raznih delih telesa, celo oslabele oči so posledice revmatične in protinove bolezni.

Za ozdravljenje Vam ponujam naravni izdelek!

Nobenega splošnega sredstva, ampak zdravilo, kakor je nudi bolnemu človeštvu dobra mati narava.

Vsakemu brezplačno za poskušnjo.

Pišite mi takoj, pošljem Vam svoje sredstvo in svoj poučen spis zastonj. Boste moj hvaležen pristaš.

Ekspedicija operne lekarne, Budimpešta, VI. odd. 253.

Hranilno in posojilno društvo v Celovcu

Pavličeva
ulica
št. 7.

uraduje vsak dan, izvzemši nedelje in
praznike, od 10. do 12. ure dopoldne.

Varno naložen denar; najugodnejši kredit za posestnike.

Pavličeva
ulica
št. 7.